

Krigsaarene, rigtig skal til at mele deres Kage. Maaske disse sidste Bemærkninger nærmest hører hjemme under en Sag, vi senere kommer til at behandle, naar Afviklingsloven kommer herved. Men jeg har ikke kunnet nægte mig Fornøjelsen af, da det ærede 3die Medlem for København (Pitzner) gav Anledning dertil, allerede nu at fremsætte disse Bemærkninger. Jeg finder, at de netop kunde være paa sin Plads under denne Lovs Behandling, og jeg haaber, at det ærede Medlem, naar han og jeg nu antagelig i Løbet af nogle Minutter eller maaske en halv Time har uddebatteret dette Punkt, da ikke længere ler, naar jeg fremsætter den Paastand, at det er mer end en Gullaschforretning at være Bagermester i Øjeblikket, og at der hører mere end Mod til at komme op og beklage, at Bagermestrene ikke ogsaa efter Forhøjelsen af Prisen paa Industrisukker er i Stand til at forhøje Priserne paa Konditorbrød og Wienerbrød.

Pitzner: Det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) gav en Del Meddelelser, som jeg ikke kan se har stort med den foreliggende Sag at gøre, men det har for visse Mennesker en vis Interesse at fortælle, hvad man har faaet at vide, naar man skønner, at det kan falde i god Jord. Tyskerne har et Ordsprog, som oversat lyder saaledes: „Mod Dumheden kæmper selv Guderne forgæves“. Jeg antager, at de Medlemmer af mit ærede Fag, som har talt med det ærede Medlem, har gnedet sig godt i Hænderne, da han troede paa alt, hvad de havde faaet bildt ham ind, og saaledes kan det forsvares eller forklares. Det kan ogsaa forklares saaledes, at det ærede Medlem ikke har haft Spor af Forstaaelse af det, der blev talt om, og derfor ikke har kunnet fatte Kærnen i Sagen. Det ærede Medlem fortalte, at i en lille By med 4 000 Indbyggere, hvor der var fem Bagermestre, tjente den ene 37 800 Kr., vel at mærke ved sit Fag, og hvis det er Tilfældet, maa jeg give det ærede Medlem Ret i, at saa er det næsten endnu bedre at være Bager end at være Redaktør af en socialdemokratisk Avis. Men jeg tror nu, at det ikke er helt rigtigt. Det ærede Medlem fortalte om en Bager i Roskilde, der vilde leje en Jagt, ligegyldigt hvad det kostede, og som skulde have udtalt, at der var ikke saa meget ved Bageriet endnu, men ganske vist tjente man godt paa det grove Brød. Hvis det skulde staa til Troende, skulde vi Bagermestre kun være glade ved Ministeriet, idet det er Ministeriet og Ernærings-

raadet, der fastsætter de Priser, vi sælger vort Brød til. Det skulde endvidere være sagt, at man sagtens kunde give 140 Kr. mere for en Sæk amerikansk Mel end for en Sæk af det Mel, Regeringen har. Bagerne har nylig faaet noget amerikansk Mel fra Staten — før vi fik det, var der ikke noget at faa —, men Prisen paa dette Mel fra Staten var ikke billig, det kostede 70 Kr. pr. Sæk, medens det andet Mel, vi faar fra Staten, Normalmel eller Standardmel, koster 44 Kr. Det er altsaa en Forskel af 26 Kr. pr. Sæk, men fra 26 til 140 er der dog et lille Spring.

Det ærede Medlem talte endvidere om, at der kunde faas for 3 000 Kr. Bagværk af en Sæk Mel. Ja, det afhænger jo i meget betydelig Grad af, hvad Melet bliver brugt til, for kommer der f. Eks. kun 1 pCt. eller en Brøkdæl af 1 pCt. Mel i vedkommende Vare, Fromage eller lignende, kan man maaske faa mere end 3 000 Kr. Det er noget, jeg forstaa, at det ærede Medlem, der ikke har den mindste Forstand paa, hvad han taler om, kan meddele. Men ingen Fagmand vilde sige det, thi det er ganske det samme som at ville sige, at hvis alle fire Sider i Socialdemokraten var Forsider, og alle Avertissementer, der stod paa Forsiden, blev betalt med fire Gange saa høj Pris, som de nu betaales med, vilde Avertissementerne kunne give saa og saa meget. Det vilde være lige saa fornuftigt som det, det ærede Medlem her nævnede.

Davi havde Sagen for i Finansudvalget, gav jeg Ministeren Reti, at selven forhøjet Sukkerpris vilde ikke være saa slem for Bagerne som de Fedtstofpriser, vi har haft, og jeg beklagede mig for saa vidt heller ikke for Bagermestrenes Vedkommende over, at de skulde give saa meget mere. Jeg sagde øjeblikkelig ja, da Ministeren forelagde Sagen i Finansudvalget, jeg sagde straks, at jeg kunde ikke tænke mig Muligheden af, at Bagere eller andre industri-drivende skulde ønske at faa Subsidier af Staten til deres Sukkerforbrug. Men jeg kom ogsaa ind paa, at jeg skønnede, at ogsaa Husholdningsukkeret skulde betaales med højers Pris, naar Sukkeret i det hele var blevet dyrere for Staten. Jeg maa maaske til det, jeg sagde før, føje, at det er ikke Smaating, det her drejer sig om for Staten; selv med det Paalæg af 10 Øre, jeg foreslog, vil Statens Tilskud til det private Husholdningsforbrug blive over 20 Mill. Kr. Og da vi blandt andet i Finansudvalget gentagne Gange af forskellige Ministre har hørt, at det var ikke saa godt med Pengekassen, som det gerne skulde